

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: 34Vyd/1/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1423202564
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jakub Sládek
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2024:1423202564.1

Uznesenie

Mestský súd Bratislava IV vo veci navrhovateľa: N.. J. W., B.. X. X. XXXX, O. X. N. XX, X., proti osobe, ktorá má v čase začatia konania zapísané na liste vlastníctva vlastnícke právo k nehnuteľnosti: Slovenská republika, zastúpená správcom nehnuteľnosti Slovenským pozemkovým fondom, so sídlom Búdková 36, Bratislava, IČO: 17 335 345, v konaní o potvrdenie vydržania vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, takto

rozhodol:

I. Návrh navrhovateľa na začatie konania o potvrdení vydržania vlastníckeho práva k nehnuteľnosti zo dňa 20. 6. 2023, doručený súdu dňa 21. 6. 2023, sa zamieta.

II. Žiadnemu z účastníkov konania sa nepriznáva náhrada trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľ sa návrhom na začatie konanie o potvrdení vydržania vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zo dňa 20. 6. 2023, doručený súdu dňa 21. 6. 2023, domáhal potvrdenia vydržania nehnuteľností, a to pozemku parcely registra „C“, evidovanú na katastrálnej mape, a to parcelu s parcelným číslom XXXX/X, druh pozemku záhrada, o výmere 55 m², katastrálne územie Devínska Nová Ves, a parcelu registra „C“, evidovanú na katastrálnej mape, a to parcelu s parcelným číslom XXXX/X, druh pozemku záhrada, o výmere 97 m², katastrálne územie Devínska Nová Ves, a to dňa 1. 1. 1992. Aktuálne vlastnícke právo k týmto nehnuteľnostiam je zapísané v katastri nehnuteľností na Slovenskú republiku. V návrhu uviedol nasledovné.

S manželkou Soňou Kovaríkovou vlastní nehnuteľnosti - pozemky, zapísané na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Bratislava, odbor katastrálny, k. ú. Devínska Nová Ves, parcely registra „C“, a to parc. č.: XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX. K uvedenému doložil výpis z LV č. XXXX.

S manželkou ďalej vlastní nehnuteľnosť - pozemok, zapísaný na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Bratislava, odbor katastrálny, k. ú. Devínska Nová Ves, parcelu registra „C“, a to parc. č. XXXX, vo výške spoluvlastníckeho podielu 70/470. K uvedenému doložil výpis z LV č. XXXX.

Sám je vlastníkom nehnuteľnosti - pozemku, zapísaného na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Bratislava, odbor katastrálny, k. ú. Devínska Nová Ves, parcelu registra „C“, a to parc. č. XXXX/X. K uvedenému doložil výpis z LV č. XXXX.

Parcely registra E KN 3966 a 3967 sú v súčasnosti zapísané ako parcely C W. XXXX, XXXX H. XXXX. To plynie z listiny Identifikácia parciel, čo doložil ako prílohu k návrhu.

Parcela registra „C“, parc. č. XXXX bola po dohode spoluvlastníkov, ešte za života jeho otca, Štefana Kovaríka, ml., rozdelená geometrickým plánom na parcely č. XXXX/X - XXXX/X.

Z pozemkov registra E KN XXXX H. Q. W. XXXX vznikli pozemky C KN XXXX, XXXX H. XXXX. Pôvodne záhrady v tejto záhradkárskej osade nemali ploty. Podľa vyjadrenia historika L.. Y. W. sa ploty začali robiť v polovici minulého storočia, pri súčasnej ceste (C KN 3260/4).

Parcela C KN 3196 bola pôvodne v podielovom spoluvlastníctve, ale obhospodarovali ju výlučne jeho starí rodičia a jeho rodičia.

Toho času je parcela C KN XXXX rozdelená na 4 časti: parc. č. XXXX/X vlastní on; parc. č. XXXX/X vlastní s manželkou; parc. č. XXXX/X vlastní Ing. N. T.; L.. Č.. XXXX/X vlastní H. K..

Záhradu obhospodarovali a starali sa o ňu ako o svoje vlastníctvo jeho starí rodičia, a to T. H. Š. W., po ich smrti jeho rodičia Š. H. P. W.. Od marca 2013, po jeho prepustení zo zamestnania, sa spolu s manželkou začali plne venovať starostlivosti o záhradu, keďže jeho otec pre vysoký vek (87 rokov) sa už nedokázal o záhradu postarať.

Záhradu obhospodarovali jeho predkovia a aj on s manželkou až po cestu (C KN XXXX/X). Na hranici cesty a parciel C KN XXXX/X H. XXXX/X postavil cca medzi rokmi 1960 až 1965 jeho otec plot. V marci 2023 s manželkou tento plot odstránili a vybudovali nový.

V roku 2017, kedy s manželkou pristúpili k vybavovaniu stavebného povolenia na drevenú záhradnú chatu, zistili, že časť pozemku, ktorý jeho starí rodičia a jeho rodičia považovali za svoje vlastníctvo, svoju záhradu, a takisto aj on ako dedič, je časť neknihovaného pozemku E KN 4071/6; sú to parcely C W. XXXX/X H. XXXX/X. K tomu priložil katastrálnu mapu.

V roku 2016 si spolu s manželkou kúpili od jeho strýka parcelu č. XXXX/X, ktorá bola vždy jeho rodičmi, blízkymi príbuznými a predkami obhospodarovaná až po cestu (C W. XXXX/X).

Všetci ostatní spoluvlastníci ostatných pozemkov, v záhradkárskej osade „Glavica“, majú plot až pri ceste a väčšina z nich nemá vedomosť o tom, že cez ich záhradu prechádza časť nezaknihovanej parcely E KN XXXX/X.

Časti nehnuteľnosti - pozemok - parcela registra „E“, evidovaná na mape určeného operátu, s parcelným číslom XXXX/X, druh pozemku ostatná plocha, o výmere 1.100 m², nachádzajúca sa pred pozemkom, záhradou - parcela s parc. č. XXXX/X, užíval ako vlastník a s týmto aj nakladal ako so svojim vlastníctvom jeho právny predchodca - v poradí: jeho babka T. W. H. Y. T. Š. W., st., následne jeho otec Š. W., ml. a od roku 2013 on sám.

Listom zo dňa 2. 2. 2021 požiadal Okresný úrad Bratislava, katastrálny odbor, o uvedenie pozemkovoknižnej parcely, pôvodného pozemku parcely registra „E“, parc. č. XXXX/X. Okresný úrad mu poskytol odpoveď, pričom tento pozemok vznikol z pôvodného pozemku parcely č. XXXX. Pôvodný pozemok parc. č. XXXX vznikol zápisom registra obnovenej evidencie pozemkov (ROEP) v k. ú. Devínska Nová Ves pôvodne vedené v pozemkovej knihe bez uvedenia pozemkovoknižnej vložky a výmery ako neknihovaná parcela - cesta. K uvedenému doložil spomenutú odpoveď Okresného úradu Bratislava, katastrálneho odboru.

Na základe vykonaného ROEP bol pôvodný pozemok parc. č. XXXX rozdelený na pozemky registra „E“ parc. č. XXXX/X H. XXXX/XX.

Časti nehnuteľnosti - pozemku, parc. č. XXXX/X bola rozčlenená na L. XXXX/X H. XXXX/X. K tomu doložil katastrálnu mapu s farebným označením (fixkou). Tieto pozemky navrhuje, aby sa stali jeho vlastníctvom. Jeho právu svedčí najmä to, že nielen on, ale aj jeho predkovia hospodárili na pozemku ako na svojom.

Priložil aj mapu, na ktorej je vyznačené vlastníctvo susedných parciel, ktoré hraničia s pozemkami, ktoré navrhuje vydržať do svojho vlastníctva. Tieto sú odkúpené inými vlastníkmi.

Osvedčil, že sa stal vlastníkom týchto pozemkov titulom vydržania podľa Občianskeho zákonníka dňom 1. 1. 1992, keď nadobudla účinnosť novela Občianskeho zákonníka č. 509/1991 Zb. Splnil predpoklady pre nadobudnutie vlastníckeho práva, ktoré vyžaduje § 134 Občianskeho zákonníka. Nadobudol po svojich predkoch - započítaním ich oprávnenej držby - dňom 1. 1. 1992 vlastnícke právo, náležiacie jeho C. Š. W., ml., zomrelému dňa 5. 2. 2019, a to dňom vydania rozhodnutia v dedičskej veci po ňom D 358/70, so započítaním jeho držby, ako jeho právneho predchodcu podľa § 134 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

2. Konanie o potvrdenie vydržania je upravené v ôsmej hlave zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok („CMP“). Podľa § 359a CMP konaním o potvrdení vydržania je konanie o potvrdení vydržania vlastníckeho práva k nehnuteľnosti alebo konanie o vydržaní práva zodpovedajúceho vecnému bremenu. Súd aplikoval na posúdenie uplatneného návrhu tieto ustanovenia.

Podľa § 359c ods. 1 CMP návrh na začatie konania o potvrdení vydržania je oprávnený podať ten, kto o sebe tvrdí, že vydržaním nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnosti alebo právo zodpovedajúce vecnému bremenu.

Podľa § 359c ods. 2 CMP účastníkom konania je a) navrhovateľ, b) ten, kto má v čase začatia konania o potvrdení vydržania zapísané na liste vlastníctva vlastnícke právo k nehnuteľnosti alebo vecné právo k nehnuteľnosti, ktorej sa konanie o potvrdení vydržania týka, c) správca lesného pozemku a d) Slovenský pozemkový fond.

Podľa § 359d ods. 2 CMP návrh na začatie konania o potvrdení vydržania musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí podania opísanie skutočností, z ktorých vyplýva, že navrhovateľ splnil predpoklady pre nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti alebo práva zodpovedajúceho vecnému bremenu vydržaním, označenie nehnuteľnosti podľa údajov z katastra nehnuteľností a označenie dňa, keď navrhovateľ nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnosti alebo právo zodpovedajúce vecnému bremenu vydržaním. Skutočnosti podľa prvej vety musí navrhovateľ osvedčiť.

Podľa § 359e ods. 1 CMP ak sa návrh na začatie konania o potvrdení vydržania neodmietne podľa § 8 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/161/20240301>>, súd preskúma, či navrhovateľ osvedčil, že nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnosti alebo právo zodpovedajúce vecnému bremenu vydržaním. Súd môže sám vykonať potrebné šetrenia na overenie správnosti tvrdení navrhovateľa alebo môže vyzvať navrhovateľa, aby označil ďalšie dôkazy na preukázanie skutočností, z ktorých vyplýva, že splnil predpoklady pre nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti alebo práva zodpovedajúceho vecnému bremenu vydržaním

Podľa § 359e ods. 2 CMP súd návrh na začatie konania o potvrdení vydržania uznesením zamietne, ak zistí, že nie sú splnené podmienky na vydanie vyzývacieho uznesenia podľa § 359f ods. 1. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/161/20240301>>

Podľa § 359e ods. 2 CMP o odmietnutí alebo o zamietnutí návrhu na začatie konania o potvrdení vydržania rozhoduje súd bez vyjadrenia ostatných účastníkov konania a bez nariadenia pojednávania; uznesenie súdu o odmietnutí alebo o zamietnutí návrhu na začatie konania o potvrdení vydržania podľa odsekov 1 a 2 sa doručuje len navrhovateľovi.

Podľa § 359f ods. 1 CMP ak navrhovateľ osvedčil, že splnil predpoklady pre nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti alebo práva zodpovedajúceho vecnému bremenu vydržaním, súd vydá vyzývacie uznesenie.

Podľa § 359f ods. 2 CMP vo vyzývacom uznesení súd vyzve na uplatnenie námietok proti vydaniu uznesenia o potvrdení vydržania na súde, ktorý vo veci koná v prvej inštancii, a to do dňa, ktorý súčasne určí.

Podľa § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o huteľnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

Podľa § 134 ods. 3 Občianskeho zákonníka do doby podľa odseku 1 sa započíta aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca.

Podľa § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

Podľa § 129 ods. 1 Občianskeho zákonníka držiteľom je ten, kto s vecou nakladá ako s vlastnou alebo kto vykonáva právo pre seba.

3. Z citovaných ustanovení plynie, že navrhovateľa zaťažuje v konaní o potvrdení vydržania povinnosť osvedčiť, že nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnosti vydržaním. Navrhovateľ tak „má povinnosť osvedčiť“ (relevantnými dôkazmi) skutočnosti, z ktorých vyplýva, že splnil zákonom ustanovené hmotnoprávne podmienky vydržania, teda že nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnosti. Týmito podmienkami - predpokladmi nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním ustanovenými zákonom (§ 134 Občianskeho zákonníka) - sú spôsobilý predmet vydržania, oprávnenosť držby veci alebo práva a nepretržitosť a dlhodobosť držby“ (uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 16. 11. 2022, sp. zn. 17Co/66/2022).

4. Najvyšší súd SR v uznesení zo dňa 25. 4. 2012, sp. zn. 1 Cdo 147/2011, spresnil, že osvedčenie znamená, že „súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formalities, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná“. Z kvalitatívneho hľadiska tak osvedčenie nedosahuje intenzitu plnohodnotného dokazovania podľa § 185 a nasl. CSP.

5. Súd, preskúmajúc návrh navrhovateľa optikou vyššie uvedených právnych východísk, dospel k záveru, že je potrebné ho zamietnuť z troch dôvodov.

6. Prvým dôvodom zamietnutia návrhu je, že navrhovateľ neosvedčil žiadnym dôkazom, že pozemky, o ktorých tvrdí, že ich vydržal, boli jeho právnymi predchodcami, prípadne ním samotným užívané.

7. Ako to plynie z citovaných právnych predpisov, dopadajúcich na túto vec, podľa § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o huteľnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť. Občiansky zákonník

zároveň § 129 ods. 1 vymedzuje, že držiteľom je ten, kto s vecou nakladá ako s vlastnou alebo kto vykonáva právo pre seba.

8. Držba preto predpokladá faktické ovládanie predmetu držby (corpus possessionis; vyjadrené v § 129 ods. 1 Občianskeho zákonníka slovesom „nakladá“) a súčasne i úmysel držiteľa mať predmet držby za vlastný, resp. pre seba (animus possidendi; vyjadrené v § 129 ods. 1 Občianskeho zákonníka slovným spojením „ako s vlastnou“). Prvým predpokladom držby je tak faktické ovládanie predmetu držby (v zmysle vonkajšej stránky držby, teda fyzického prejavu, odlišiac túto skutočnosť od vôle, teda vnútornej stránky držby).

9. Konštantná judikatúra zdôrazňuje, že „corpus possessionis má ten, kto vstupuje ohľadom veci do takých spoločenských vzťahov, ktoré sú všeobecne považované za prejav moci nad vecou, teda za ‚nakladanie s vecou‘. Záleží teda na objektívnom spoločenskom posúdení, či niekto - s ohľadom na zvyklosti, skúsenosti a všeobecné názory - nakladá s vecou“ (rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 25. 3. 2015, sp. zn. 22 Cdo 204/2013), a teda „fakticky vec ovláda ten, kto podľa všeobecných názorov a skúseností vykonáva tzv. právne panstvo nad vecou. Do úvahy prichádzajú rôzne spôsoby uchopenia držby, a to v závislosti od konkrétnych podmienok a často aj od (miestnych) zvyklostí“ (rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 28. 2. 2011, sp. zn. 30 Cdo 4715/2010). Ústavný súd SR konkretizuje manifestáciu nakladania s vecou: „Nakladanie s vecou sa môže navonok prejavovať ako fyzické ovládanie veci napríklad využívaním nehnuteľnosti pre seba, oplotením pozemkov a pod. Faktické ovládanie však neznamená iba fyzické ovládanie. Fakticky ovláda vec aj ten, kto vstúpi do takého právneho vzťahu, ktorý možno považovať za nakladanie s vecou“ (uznesenie zo dňa 13.3.2013, sp. zn. I. ÚS 139/2013).

10. Až po splnení prvej podmienky držby, teda faktického ovládania veci, je možné pristúpiť k hodnoteniu úmyslu držiteľa mať predmet držby za vlastný, resp. pre seba (animus possidendi). Bez faktického ovládania veci preto nemožno o držbe veci uvažovať (čo napokon zodpovedá aj logike veci - je možné hodnotiť vnútornú stránku nejakého javu až po identifikácii tohto javu).

11. Navrhovateľ pritom mal v návrhu osvedčiť, že sporné pozemky vydržal. Teda musel osvedčiť konkrétnymi dôkazmi, že naozaj jeho právni predchodcovia (starí rodičia a rodičia) a napokon aj on sám užívali sporné pozemky. Navrhovateľ však nepredložil žiadne dôkazy, ktorými by osvedčoval, že tieto pozemky užívali jeho právni predchodcovia, prípadne užíva sám. Nepostačuje, ak navrhovateľ predložil iba dôkazy, ktoré poukazujú na genézu delenia parciel. Podstatnou otázkou totiž bolo, či pozemky jeho právni predchodcovia a následne on sám aj skutočne užívali. Bolo v moci navrhovateľa osvedčiť, že tieto pozemky boli jeho právnymi predchodcami užívané. Bez uvedeného nemožno, v zmysle vyššie citovanej judikatúry, dospieť k tomu, že navrhovateľ vydržal pozemky so započítaním oprávnenej držby svojich právnych predchodcov. Navrhovateľ neosvedčil konkrétnymi dôkazmi ani to, že by sám sporné pozemky držal.

12. Ani oplotenie pozemku otcom navrhovateľa medzi rokmi 1960-1965 navrhovateľ neosvedčil žiadnym dôkazom. Navrhovateľ žiadnym dôkazom neosvedčil ani to, že nový pozemok vybudoval v marci 2023, ako to tvrdil. Preto ani z faktu oplotenia pozemku, pretože uvedené nebolo osvedčené žiadnym dôkazom, nemožno usudzovať na to, že navrhovateľ osvedčil užívanie sporných pozemkov.

13. Druhým dôvodom zamietnutia návrhu je, že navrhovateľ neosvedčil a ani bližšie v návrhu nevysvetlil, kedy a na akom skutkovom základe sa ujali jeho právni predchodcovia - predovšetkým starí rodičia navrhovateľa (pretože sám navrhovateľ tvrdí, že títo sa ujali držby pozemkov prví) - držby pozemkov, o ktorých navrhovateľ tvrdí, že ich vydržal.

14. Žalobca v návrhu nevysvetlil, prečo, teda z akého dôvodu tieto pozemky (označujúc ich ako záhradu) začali jeho starí rodičia užívať. Žalobca v návrhu neoznačil žiadny právny titul, od ktorého by mohla byť odvodzovaná dobromyseľná držba sporných pozemkov. Nie je totiž možné, aby sa držby ujali bez právneho dôvodu. Preto bolo povinnosťou navrhovateľa označiť právny titul - hoci i putatívny -, na základe ktorého by sa dala vyvodiť oprávnenosť držby jeho starými rodičmi.

15. I veľký senát Najvyššieho súdu SR v rozsudku zo dňa 13. 5. 2024, sp. zn. 1 VCdo 1/2024, skonštatoval, že „právny titul je len jedným z dôkazov preukazujúcich dobromyseľnosť držiteľa a oprávnenosť držby, preto jeho nedostatok pre účely vydržania sám osebe nemôže zapríčiniť neoprávnenosť držby. Rozhodujúcim vždy bude, či držiteľ konal pochtivo, teda napríklad či za držanú vec zaplatil dohodnutú sumu, prípadne poskytol iné dohodnuté plnenie alebo preukázateľne išlo o dar ako bezodplatné plnenie“.

16. Aj z uvedeného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR možno vyvodiť, že je potrebné, aby držiteľ vstúpil do držby pozemku na základe nejakého právneho titulu (zmluva, dedičské rozhodnutie, a pod.). V opačnom prípade nemožno uvažovať o jeho dobromyseľnej a oprávnenej držbe, pretože sa ujíma držby pozemku, o ktorom nemôže rozumne dedukovať, že nikomu nepatrí.

17. V tejto súvislosti nie je dostatočné tvrdenie navrhovateľa o tom, že na hranici s cestou (pozemok C KN XXXX/X) postavil jeho otec cca v rokoch 1960-1965 plot. Navrhovateľ nevyvetlil, prečo tak jeho otec učinil a na základe akého právneho titulu sa domnieval, že môže plot postaviť až pri ceste, keď pozemok pred cestou mu nepatrilo.

18. Tretím dôvodom zamietnutia návrhu je, že navrhovateľovi už podľa samotného návrhu by neprislúchalo vlastnícke právo k sporným pozemkom, ktoré tvrdí, že vydržal.

19. Navrhovateľ totiž tvrdí, že vlastnícke právo k sporným pozemkom vydržal ku dňu 1. 1. 1992. Ďalej tvrdí, že držby sporných pozemkov sa ujal v roku 2013. A napokon tvrdí, že do držby sporných pozemkov vstúpili najskôr jeho starí rodičia, neskôr pokračovali v držbe jeho rodičia, až vstúpil do držby on sám v roku 2013.

20. Vzhľadom na to, že vydržacia doba pri nehnuteľnostiach je 10-ročná, tak je už z návrhu nepochybné, že by vydržacia doba uplynula už právnym predchodcom navrhovateľa. Navrhovateľ pritom uvádza, že plot na hranici s cestou vybudoval jeho otec v rokoch 1960-1965, z čoho by bolo nutné usudzovať (ak by uvedené bolo osvedčené, čo nebolo, ako to súd konštatoval vyššie), že už v týchto dňoch sa ujal držby otec navrhovateľa. V konaní o potvrdenie vydržania však možno potvrdiť vlastníckeho právo k nehnuteľnosti iba tomu, kto (sám) toto vlastnícke právo nadobudol (uplynutím vydržacej doby).

21. Preto ak by uplynula vydržacia doba už právnemu predchodcovi navrhovateľa (pričom na tomto mieste je bez právneho významu, ktorému, prípadne ktorým konkrétne, teda či starým rodičom, alebo rodičom navrhovateľa), tak by súd nemohol rozhodnúť o potvrdení vydržania nehnuteľností navrhovateľovi. Navrhovateľ by sa v takom prípade mohol domáhať (v civilnom sporovom konaní) žalobou určenia, že sporné nehnuteľnosti patria do dedičstva po jeho právnom predchodcovi (s označením konkrétneho právneho predchodcu). V prípade pozitívneho určenia súdom by nasledovalo dedičské konanie o novoobjavenom majetku. A až následné dedičské konanie by ukázalo, či navrhovateľovi patrí vlastnícke právo k nehnuteľnosti, prípadne v akej konkrétnej časti. Nemožno obchádzať dedičské konanie konaním o potvrdenie vydržania.

22. Napokon súd považuje za potrebné ozrejmiť, prečo nevyužil § 359e ods. 1 CMP a nevyzval navrhovateľa, aby označil ďalšie dôkazy na preukázanie skutočností, z ktorých vyplýva, že splnil predpoklady pre nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti.

23. Ako to súd už spomenul, je povinnosťou navrhovateľa osvedčiť nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vydržaním, a to tým, že predloží súdu dôkazy. Osvedčiť nejakú skutočnosť nemožno iba tvrdením. Možnosť vyzvať navrhovateľa sa pritom týka iba ďalších dôkazov, teda v prípade, že navrhovateľ už predložil (aspoň) nejaké dôkazy (prípadne jeden, no relevantný), z ktorých súd usudzuje, že navrhovateľ osvedčil tvrdené skutočnosti, no nemá ešte tú istotu, ktorá je potrebná k rozhodnutiu (k osvedčeniu splnenia predpokladov pre nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti vydržaním).

24. Súd súčasne nemôže navrhovateľa poučovať o tom, aké konkrétne dôkazy je potrebné v konaní predložiť alebo označiť, aby bol v konaní úspešný a aby súd mohol určité skutkové tvrdenia za osvedčené. A to aj za rešpektovania faktu, že konanie o potvrdenie vydržania je mimosporovým konaním, kde dominuje vyšetrovací princíp.

25. Aj judikatúra akcentuje, že „hoci ide o mimosporové konanie podľa ustanovení CMP, uplatniac pritom vyšetrovací princíp, vzhľadom na už uvedenú špecifickosť tohto konania, je potrebné zdôrazniť, že je v prvom rade povinnosťou navrhovateľa hodnoverne osvedčiť ním tvrdené nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vydržaním. Hoci súd v zmysle § 359e CMP môže sám vykonať potrebné šetrenia na overenie správnosti tvrdení navrhovateľa alebo môže vyzvať navrhovateľa, aby označil ďalšie dôkazy na preukázanie skutočností, z ktorých vyplýva, že splnil predpoklady pre nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti vydržaním, aktivita súdu nemá nahrádzať procesnú aktivitu a procesnú zodpovednosť navrhovateľa. Z formulácie zákonného ustanovenia je jasné, že ide o možnosť a nie o povinnosť súdu, pričom je na úvahu súdu, aký postup zvolí“ (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 25. 1. 2024, sp. zn. 9 Cdo 239/2022).

26. Súd preto prihladol pri svojom postupe aj na tieto závery. Vyzývaním navrhovateľa na označenie ďalších dôkazov by súd plne nahradil procesnú aktivitu a procesnú zodpovednosť navrhovateľa, pretože ten neoznačil na držbu sporných pozemkov svojimi právnymi nástupcami, i sebou samým, žiadne dôkazy.

27. Z týchto dôvodov súd výrokom I. zamietol návrh navrhovateľa podľa § 359e ods. 2 CMP, pretože nie sú splnené podmienky na vydanie vyzývacieho uznesenia.

28. Keďže ide o konanie, ktorým sa konanie končí, rozhodol súd aj o trovách konania. A to výrokom II. podľa § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestskom súde Bratislava IV.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis a spisovú značku) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.